

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เอาธรรมปราบเสียบ้าง

วัดภูวี่ มีพระทั้งหมด ๓๙ องค์ พระ ๓๗ เณร ๒ เป็น ๓๙ องค์ นับว่ามีพระมาก มาตลอดตั้งแต่เราส่งเสริมบำรุง ส่งเสริมก็คือทางด้านธรรมะ เรื่องก็คือสถานที่บำเพ็ญ เหมาะสมมาก เราไปดูหมดแล้ว พอลงรถบัสนี่เข้าเลย แต่ก่อนไปสะดวก ไปเที่ยวดูหมด ไปที่ไหนรู้สึกว่ามันตื่นเต้นภายในใจเพื่ออรรถเพื่อธรรม ไปที่นั่นก็สะดวกที่นี่ก็สบาย เป็นดงล้วนๆ ก็มี เป็นหินดานกลางแจ้งก็มี เวลาจะเดินจงกรมกลางคืน หรือนั่งภาวนากลางคืน นี่ท่านเรียกว่าอัปโภกาส ได้สะดวกสบาย คือเดินจงกรมก็ได้ นั่งภาวนาก็ได้ในเวลากลางคืน ที่นี้กลางวันในดงก็มี ชุ่มเย็นตลอด กว้างขวาง เราไปเห็นมาแล้ว แต่ก่อนอยู่ได้เพียงสอง องค์หรือสามองค์เป็นอย่างมาก สองสามองค์ก็ทิ้งอดๆ อยากๆ พอทนได้ เพราะท่านมุ่งต่อธรรม เนื่องจากหมู่บ้านแถวนี้มีสองสามหลังคาเรือน เขาก็อดอยากขาดแคลน พระท่านก็ต้องอดไปตาม แต่สถานที่บำเพ็ญสมบูรณ์

ได้ยินข่าวมานาน ท่านอุทัยท่านอุตสาหะพยายามตลอดมา ที่เช่นนั้นท่านก็อยู่มาตลอด ที่นี้พอได้โอกาสเราถึงได้ไปดู ไปดูแล้วถึงใจเลยเชียว ประกาศในบัดนั้นเลย เอาละ ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป ท่านอุทัยจะรับพระเท่าไรก็รับได้เลย พระที่ตั้งหน้าตั้งตาภาวนาเพื่อชำระความชั่วช้าลามกออกจากจิตใจ ให้มาได้เลย เอ้ามาเท่าไรมา อย่างนั้นนะ บอกว่า เอ้ามาเท่าไรมา ผมจะรับเลี้ยง หากว่ารับเลี้ยงไม่ไหวผมจะบอก ว่างั้นเลย พระที่ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมจริงๆ ให้มาเลย ผมจะรับเลี้ยงตั้งแต่บัดนี้ต่อไปเลย หากว่าไม่ไหวแล้วผมจะบอก ตั้งแต่นั้นมาพระก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะที่สะดวกมาก ท่านเพิ่มขึ้นก็เพราะสถานที่เหมาะสม

เราก็รับเลี้ยงมา ที่แรกเราบอกว่าสิบกว่าปี แต่เวลาเขาจำวันที่ พ.ศ.ได้เขามาบอกเรา มันตั้ง ๒๑-๒๒ ปีแล้วมัง ตั้งแต่รับเลี้ยงมา ส่งอาหารเดือนละครั้ง เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๕ ถึงสิ้นเดือน ในช่วงนี้จะไปวันไหนก็ได้ เมื่อว่างวันไหนไปได้เลย ตั้งแต่บัดนั้นมาเดือนละหนๆ นี่เป็นพื้นเลย ส่วนที่เราร้างเมื่อไรเราก็ไปตามที่เคยเป็นมา ถ้าเราร้างเมื่อไรเราก็ไป ถ้าเราไปแล้วก็เอาอาหารเสริมไป เต็มรถเราเลยแหละ รถตู้สองคัน ไปทุกครั้งๆ สองคันเต็มเอ๊ยดๆ เลย นี่เป็นอาหารเสริม ส่วนอาหารเป็นพื้นเราจัดไว้เพื่อเรียบริ้อยหมดแล้วไม่ไห้บกพร่อง ไม่ว่าข้าวว่าอะไร นี่เรียกว่าอาหารพื้น พวกข้าว น้ำตาล น้ำปลา

น้ำมันพืช แล้วอาหารกระป๋อง อาหารสำเร็จรูป นี่เราจัดให้พอ เพื่อไว้ ๆ ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นที่ว่าเหล่านี้จึงไม่นำไป เราจะนำไปพวกอาหารสด อาหารยาว เช่นอย่างกุนเชียง ก็ยาวใช้ไหม อย่างนี้เป็นต้นนะ เราจะนำอาหารสด แล้วผลหมากตากไม้สดไป แล้วแต่เรา วาง อันนี้เอาแน่ไม่ได้ เพราะอาหารที่เราจัดไปนั้นเพียงพอแล้ว

เรื่องกรรมฐานนั้นเรียกว่าเหลือเฟือ แต่นี้ท่านอยู่หมุ่มมากเราจึงเฟือ ๆ มันก็อด สงสารไม่ได้นะ เพราะอดอยากภาวนาดี มันก็คิดเป็นห่วงธาตุขันธ์ความเป็นอยู่ของท่าน ไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงต้องไม่ให้บกพร่องเลย แล้วแต่ท่านพิจารณาเองในการปฏิบัติต่อ ตัวเอง ส่วนอาหารการขบฉันเราให้สมบูรณ์ตลอดไปเลย อย่างนี้ตลอดมา เราส่งเสริมพระดี ไม่ว่าที่ไหนเราเข้าถึงหมด เฉพาะอย่างยิ่งวงสายหลวงปู่มั่นนี้เราเข้าถึงหมด ซอกแซกซิกแซก ไปทุกแห่ง ควรแนะนำตักเตือนอะไรก็เตือน ควรดุก็ดุไปเรื่อย ๆ แต่ท่านเหล่านี้ถือเป็น มงคลอย่างมาก เราเข้าไปตรงไหนเสียงร่ำลือไปถึงพวกเดียวกัน ๆ วันนั้นท่านมาที่นั่นมาที่นี้ เพราะไปก็ไปแนะนำสั่งสอนบรรดาสาว ๆ ไปวัดนั้นบ้างวัดนี้บ้างเวลาว่างนะ

เราคิดเห็นหัวใจเรา ไปอยู่กับพ่อแม่ครูจารย์มั่นนี้แหลม อบอุ่นเหลือเกินนะ เหมือนว่ากิเลสนี้เที่ยวหมอบอยู่ตามพุ่มไม้ พุ่มไม้พุ่มนั้นพุ่มนี้ก็เลสเที่ยวหมอบ เพราะเรา เข้ามาหาท่านกิเลสเข้ามารุมเราไม่ได้ มันเที่ยวหมอบ ที่นี้พอเราก้าวออกจากวัดมั่นก็รุมเรา เป็นอย่างนั้นนะ คือจิตใจอยู่กับท่านอบอุ่นมากทีเดียว เอาพูดเปิดอกเลย เวลาอยู่กับท่าน การภาวนา ไม่ว่าหลับว่าตื่นเราภาวนานี้ไม่ปรากฏองค์ของท่าน มีแต่ความอบอุ่น พอก้าว ออกจากท่านไปนี่ โอ้ย เกือบจะนับได้เลยว่า วันนั้นวันนั้นไม่ปรากฏองค์ท่าน นอกนั้นทุกคืน ไปเลย นี่ทำไมเป็นอย่างนั้น พอนั่งปั๊บนี้มาแล้ว ๆ เตือนข้อนั้นเตือนข้อนี้นี้เรียกภาคธรรม ภายในใจ ความเมตตาธรรมท่านครอบไป ทางนั้นรับประสานกันเลย ถ้ามีเครื่องรับนะ คั้น ไทหนักคั้นนั้นเลย ๆ จนกระทั่งได้มากราบเรียนท่าน ตั้งแต่ออกจากท่านไปนั้นกลับมา นี้ กลางคืนไม่ปรากฏท่าน เพียงเท่านั้นคั้นเท่านั้นคั้น นอกนั้นปรากฏทั้งนั้น ท่านก็ตอบเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปอย่างนั้น เพราะท่านรู้หมดแล้วเรื่องเหล่านี้

พอจากท่านไป ภาพธรรมนิมิตจะมาแสดงอยู่ตลอด ประสานกันตลอด นี่ละธรรม ละเอียดอย่างนั้น ไม่มีใกล้มีไกล อย่างที่ท่านว่าพวกเทวดาประเทศเยอรมันมาฟังเทศน์ท่าน เขาออกดูเหมือนจะเป็นหนังสือคึกฤทธิละมั้ง ออกตอนเราเขียนประวัติหลวงปู่มั่นใหม่ ๆ ที่ แรกก็ลักษณะชมเชย ๆ ครั้นชมเชยแล้วยกขึ้นเดี๋ยวกี้ทุ้มลง เราก็ตอบไปตามนั้นเลย มาว่า อะไรเยอรมัน สามโลกธาตุมีใกล้มีไกลที่ไหน ไม่มีกิโร ไม่มีระยะทาง จิตนี้ปั๊บเดียวถึงกัน แล้ว ขณะคิดปั๊บนี้ถึงหมด ขอบเขตจักรวาลจิตนี้คิดอะไรถึงหมด การถึงกันก็แบบเดียวกัน

นี่ละธรรมของพระพุทธเจ้า เราอย่าเอามาคลุกเคล้ากับบุตรกับคู่อคือกิเลสตัณหาอยู่ตลอดเวลา ธรรมหาเวลาองอกเงยไม่ได้ เสียคนไปโดยลำดับนะ

กิเลสพาคนให้เสีย ธรรมพาคนให้ดี พระพุทธเจ้าเลิศเพราะธรรม พระสาวกทั้งหลายที่เราได้กราบไหว้บูชามาตลอดทุกวันนี้เลิศด้วยธรรมทั้งนั้น ไม่ได้เลิศด้วยกิเลส เพราะฉะนั้นจึงอย่าพากันสั่งสมกิเลสซึ่งเป็นเหมือนมูตรเหมือนคู่วับนหัวใจ มันจะทำความเสื่อมความเสีย ความหมดราค้าราคาในตัวของเรา ไม่ว่าจะเด็ก ผู้ใหญ่ ชั้นใดภูมิใดไม่สำคัญ กิเลสชั้นเหยียบหัวได้หมด เหยียบหัวใจละชิ กิเลสไม่เคยกลัวใคร กลัวแต่ธรรมอย่างเดียว ถ้าธรรมเข้าตรงไหนกิเลสจะเบิกออกๆ อย่างที่พูดตะกี้เนี่ย เวลาเข้ามาหาท่านกิเลสเที่ยวหมอบอยู่ตามนั้น เราเข้ามาหาท่านมันเข้ามายุ่งเราไม่ได้ พอเราออกไปมันก็รุมเราเลยหลงทิศหลงทาง ต้องได้เหมือนหนึ่งว่าได้อาราธนาในมนต์ท่านมาคุ้มครอง เวลากลางค้ำกลางคืนปรากฏๆ เป็นลักษณะอย่างนั้นนะ เพราะกิเลสมันรุมเอา

กิเลสไม่ได้กลัวใครทั้งนั้น กลัวธรรมอย่างเดียว ถ้าธรรมแทรกตรงไหนกิเลสจะเบิกออกๆ ธรรมมากเข้าไปเท่าไรกิเลสเบิกออกๆ จนกระทั่งออกไปเสียหมดโดยสิ้นเชิง โลงสามแดนโลกธาตุไม่มีอะไรมาปรากฏภายในจิตใจของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วเลย เพราะสามแดนโลกธาตุเป็นสมมุติทั้งหมด จิตที่พ้นจากสมมุติแล้ว พ้นหมดในสิ่งเหล่านี้ จึงไม่มีอะไรมากวนใจท่าน ความสุขท่านว่าบรมสุข นี่ที่ท่านตั้งชื่อว่าบรมสุข คือสุขอย่างยอดเยี่ยมนี้ยังหายาบไปนะ แต่สมมุติมีอย่างนี้ก็ตั้งอันนี้มารับกัน แต่หลักธรรมชาติที่ท่านทรงไว้เลยนี้อีกพูดอะไรไม่ได้เลย แต่เจ้าของไม่สงสัย นั่นแหละคือธรรมชาตินอกสมมุติแท้ รู้กันได้แต่จิตที่นอกสมมุติ รู้ตัวเองนอกสมมุติโดยลำดับ นอกจากนั้นไม่มีอะไรเข้าไปเกี่ยวข้องเลย

นี่คุณค่าแห่งการปฏิบัติธรรม ปัจจุบันอยู่ตลอดเวลาธรรมของพระพุทธเจ้า อย่าไปเข้าใจว่าพระพุทธเจ้านิพพานไปแล้วเท่านั้นปีเท่านั้นเดือน มรรคผลนิพพานไม่มี ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี นี่คือกิเลสกล่อมหัวใจคนเพื่อจมนรก ลงนรกไม่มีวันฟื้นขึ้นมาเลย ให้พากันเข้าใจนะลูกหลานทั้งหลาย นี่คือค้ำกล่อมของกิเลสธรรมพระพุทธเจ้า อกาลโก ประกาศขึ้นคำเดียว คือไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา ธรรมเป็นธรรม กิเลสเป็นกิเลส ตลอดไป ใครทำชั่วได้ชั่ว ทำดีได้ดี ตลอดเหมือนกันหมด ไม่ได้มีว่าพระพุทธเจ้านิพพานแล้วหรือยังไม่นิพพาน ถ้าว่าพระพุทธเจ้านิพพานแล้ว กิเลสนั้นก็มันอยู่ในหัวใจมาตั้งกับตั้งกลับ มันนานเท่าไรแล้ว แล้วมันนิพพานไปไหน มีแต่เหยียบหัวใจสัตว์โลก ถ้ายังมีธรรมะห่างเท่าไรแล้ว หัวใจนั้นจะมีแต่ฟืนแต่ไฟ ไม่ได้มีอรรถมีธรรมแล้วเป็นไฟทั้งนั้น ไม่มีน้ำดับไฟ เมื่อมีธรรมแล้วก็เย็นๆ พากันจำเอาไว้

คุณค่าแห่งการปฏิบัติธรรม อกาลิโก ทุกอาการของการกระทำ กระทำดีเป็นดี กระทำชั่วเป็นชั่ว ตลอดเสมอกันหมด ไม่มีอะไรยิ่งหย่อนกว่ากันคำว่ากิเลสกับธรรม ใครทำ ชั่วชั่วตลอด เจ้าของจะปฏิเสธขนาดไหน มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับคำปฏิเสธ ถ้าหากขึ้นกับคำปฏิเสธโลกนี้จะไม่มีการปฏิบัติ ปฏิเสธหมดไม่มีอะไรเหลือ เหลือแต่ความจริงล้วนๆ ที่โลกต้องการ แต่นี่เป็นยังไงไปที่ไหนมีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้กันทั่วโลกดินแดน เป็นยังไงมันไปตามกาลตามสถานที่เวล่ำเวลาไหม มันอยู่ที่หัวใจของสัตว์โลกไม่ได้ไปไหน เพราะฉะนั้นจึงต้องมีธรรม ที่เกิดในหัวใจก็ตาม ให้บำรุงธรรมขึ้นให้มากๆ เพื่อเป็นน้ำดับไฟ ชะล้างความเดือดร้อนทั้งหลายภายในใจให้สงบลง

อย่าพากันตื่นจนเกินไประยะ ความตื่นจนเกินไปมีแต่เรื่องกิเลสทั้งนั้น ความรู้เนื้อรู้ตัวนี้เป็นเรื่องของธรรม ไม่ตื่นจนเกินไป ทุกสิ่งทุกอย่างให้มีความพอดีเข้าไปเป็นมิตรเป็นสหาย ถ้ามีแต่กิเลสแล้วลากเตลิดเปิดเปิง มีแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน ถ้ามีธรรมแล้วมีความอบอุ่นอยู่เย็นเป็นสุข นี่ละการปฏิบัติธรรม นี่ก็ได้นำมาพูดให้บรรดาพี่น้องทั้งหลาย ฟัง ยิ่งจนจะตายเท่าไรธรรมะยิ่งแรง เพราะความเมตตา ยิ่งหนักขึ้นๆ นะ เราไม่ได้ห่วงตัวเองเราพูดจริงๆ เราไม่มีเลย ธาตุขันธ์นี้จะไปเมื่อไรก็ไป บำรุงรักษาไว้ก็เพื่อประโยชน์กับโลกเท่านั้น ที่จะเพื่อประโยชน์กับเราที่เราไม่เห็นมี นี่ก็แบกหามกันไป พาอยู่พากินพาหลับพานอนพาขับพาถ่าย มีแต่ภาระที่ทำให้จิตได้รับผิตชอบทั้งนั้น นี่มันเป็นความสุขแล้วหรือ พิจารณาดู สลัดปุ๊วะออกไปแล้วหมด สมมุติโดยประการทั้งปวงไม่มีเหลือเลย ศัพท์ครั้งพุทธกาลท่านว่า อนุภาทิสเสนิพพาน ไม่มีสมมุติเข้าไปเจือปนแม้เม็ดหินเม็ดทรายเลย เรียกว่าเป็นธรรมล้วนๆ เลย นี่การปฏิบัติ

จิตใจเป็นสิ่งที่ฝึกได้ ถ้าฝึกไม่ได้พระพุทธเจ้าไม่พาฝึก พระพุทธเจ้าไม่ได้ตรัสรู้ พระสงฆ์สาวกไม่ได้เป็นผู้เลิศผู้เลอ นี่เพราะการฝึกได้ กิเลสมันรุ่มมันล่อมเอาไฟเผาชำระด้วยการสร้างคุณงามความดี ซึ่งเป็นเหมือนกับน้ำดับไฟ ชำระไปทุกวัน ดัดแปลงเข้าไปทุกวัน ต่อไปก็ค่อยเคยชินกับการชำระสะสาง การระมัดระวังตัว เช่นเดียวกับทางความชั่ว ถ้าปล่อยให้มันเป็นไปตามความชั่วนี้เตลิดเปิดเปิง ไม่ได้มีครูมีอาจารย์ ไม่มีสูงมีต่ำ ไม่ได้มีความเคารพนับถือ เคารพตั้งแต่เรื่องของกิเลสที่จะพาลงนรกอเวจีทั้งเป็นทั้งตายเท่านั้นเอง ถ้ามีอรรถมีธรรมแล้วมีความเคารพ เคารพตัวเองแล้วก็เคารพผู้อื่นได้

เคารพตัวเองคือระวังรักษาตัวเอง ตัวของเรานี้มีคุณค่ามากขนาดไหน สิ่งที่จะมาเป็นภัยต่อตัวของเรานั้นเรารับปัดออกๆ นี่ความรักสงวนตัวด้วยการรักษาความดีเอาไว้ ความชั่วให้พยายามปัดออกๆ นี่เรียกว่าคนเห็นคุณค่าของตัวเอง ถ้าไม่เห็นคุณค่าแล้วก็มี

แต่เตลิดเปิดเปิง ดั้นรนกระวนกระวาย อยากรู้ก็อยากเด่น เอาอะไรมาตีมาเด่น ทำตั้งแต่ ความชั่วเพื่อความดีเด่นมีหรือ อยากรู้ก็เด่นก็ทำความดีเข้าซิ ทำความดีแล้วความดีนั้นเป็น ความเด่นในตัวเอง ใครไม่รู้เจ้าของก็เด่นในเจ้าของ แล้วก็ปิดไม่อยู่ นตฺธิ โลเก รโห นาม ที่ลับไม่มีในโลก มันแจ้งอยู่ภายในจิตใจของผู้ทำ ถ้าเป็นธรรมสว่างจ้าอยู่นั้น ถ้าเป็นกิเลสก็ เผาให้ได้รับความทุกข์

ใครไปอยู่ที่ปิดที่บังไม่มีผู้ใดเห็น มันก็เป็นทุกข์ เหมือนกับเอาไฟไปจี้เรา ไปอยู่ใน ห้องปิดประตูล็อกกุญแจให้ดี คนอื่นเห็นแล้วมันจะร้อน...ไฟ เราปิดประตูดี ๆ ล็อกกุญแจ ดี ๆ แล้วเอาไฟเผาเหล็กนะ อย่าเอาไฟเผาไหม้ธรรมดา เอาไฟเผาเหล็กมันถึงกล้าแข็งร้อน ดี แล้วก็ไปจี้ ฟังเสียงมันร้องโก้ง ๆ จะออกไปไหนก็ออกไม่ได้เพราะล็อกกุญแจไว้แล้ว ทาง นี้ก็ปิดกุญแจตันเอาไว้ ทางนั้นก็ตายเลย เข้าใจไหม นี่ละความร้อน อยู่ในห้องมันก็ร้อน เผาเจ้าของจนตายก็ตายได้ในที่ลับ ๆ มันขึ้นอยู่กับที่ลับที่แจ้งที่ไหน ที่นี้เมื่อเวลาเราทำ ความดี ทำอยู่ดี ๆ เงียบ ๆ คืออยู่ตลอดเวลา ทำที่แจ้งก็ดี ทำอยู่ที่มืดก็ดีถ้าเป็นการทำดี ทำชั่ว ก็แบบเดียวกัน ทำอยู่ที่ไหนก็ชั่ว อยู่ที่ไหนก็ร้อน

เราอย่าเอากิเลสมาหลอกนะ กิเลสมันชอบหาที่ลับ ธรรมนี้เปิดเผยตลอดเวลา ไม่ เหมือนกิเลสนะ กิเลสชอบหาที่ลับ ที่ไหนเป็นที่ลับกิเลสทำความชั่วได้ ทำความชั่วได้อย่าง ถึงใจ ที่ไหนลับ ๆ เช่นอย่างเขาหาจกหาหลักหาขโมยกัน นั้นเรียกว่าหาที่ลับ เอา ที่เวลามัน หน้าด้านพอแล้ว ก็ไปปล้นไปจี้เขาเข้าไป ที่เปิดเผยก็เอา กิเลสมันเอาได้ทุกแบบทุกฉบับ ถ้าธรรมไม่มีแล้วฉิบหายได้คนเรา จึงให้พากันรักษาปฏิบัติตัว

ธรรมะพระพุทธเจ้าเป็นน้ำล้นฝั่งตลอดเวลา ไม่เคยบกบางไปที่ไหน เป็นน้ำล้นฝั่ง อยู่อย่างนั้น เป็นแต่เพียงว่าจกแหนคือกิเลส น้ำล้นฝั่งก็ตาม แต่จกแหนมันยังเหนือน้ำ อีก มันก็ปกคลุมหุ้มห่อน้ำไว้ ล้นฝั่งก็มองเห็นน้ำไม่เห็น เห็นแต่จกแต่แหนซึ่งเป็นเรื่องของ กิเลสทั้งนั้น แล้วพาให้สัตว์โลกสร้างแต่ความชั่วช้าลามก ธรรมภายในใจความดีภายในใจ อยู่กับตัวเองมองไม่เห็น ระลึกไม่ได้ จึงทำตั้งแต่ความชั่วช้าลามกไปตามกิเลสที่มันอยู่ ข้างบนนั้น ให้พากันเปิดจกเปิดแหน คือกิเลสความชั่วช้าลามกออกโดยลำดับ อย่างน้อย ก็พอมองเห็นน้ำ ตักอาบดื่มใช้สอยได้ ถึงจะเปิดไม่หมดบึงหมดบ่อก็ตาม เราเอาออกได้แค่ ไหนเราก็ใช้ได้แค่นั้น ถ้าปิดไว้เสียก็เหมือนน้ำไม่มี ร้องโก้งแกก ๆ ทั้งที่ความสุขมีอยู่ในโลก แต่มันดินหาตั้งแต่ความทุกข์ มันก็เผาตลอดเวลาซิ

อันนี้น้ำในสระเต็ม แต่มันไม่ไปมองดูน้ำในสระ มันมองดูตั้งแต่พวกจกพวกแหน ที่ปกคลุม แล้วก็วิ่งตามจกตามแหน เป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด โลกนี้ที่ไหนมันเย็น เอา

ธรรมจับชี่ อย่าเอากิเลสแบบตาบอดหูหนวกด้วยกันจับกัน มีแต่จะยกกันเป็นบ้าไปเท่านั้น ถ้าธรรมจับเข้าไปที่ไหน ควรย่อๆ ควรตำหนิๆ เพราะธรรมเห็นทุกอย่าง กิเลสมันไม่เห็น ความดีไม่เห็น เห็นตั้งแต่ความชั่ว แต่มันถือว่าเป็นความดีความพอใจแล้วมันจึงดึงกันไป ตามความพอใจของตน ไปทำที่แจ้งไม่ได้ เข้าไปทำที่ลับ นั่นเห็นไหมมันพอใจทำ ทำได้ ทั้งนั้นแหละ แล้วเผาได้หมดทั้งที่แจ้งที่ลับ เพราะฉะนั้นการสร้างความดีจึงสร้างได้หมดด้วยกัน

พากันตื่นเนื้อตื่นตัวบ้างนะ อย่าพากันเพลิดเพลिनกับกิเลสตัณหา มันเป็นมาตั้งกับตั้งกัลป์ บาปบุญนรกสวรรค์ ไม่เคยเผาแก่ชราคร่ำคร่าณะ มีอยู่ตลอดเวลา สร้างเมื่อไรเผาเมื่อนั้น ทางดีก็เหมือนกัน สวรรค์นิพพานก็ไม่เคยเผาแก่ชราคร่ำคร่าณะ ไม่มี ที่เผาศพ สวรรค์ชั้นนั้นๆ ไม่มี ตลอดพรหมโลกไม่มีที่เผาศพ นิพพานไม่มีที่เผาศพของสัตว์ ว่าเกิดแก่เจ็บตายแล้วเกิดความเดือดร้อนวุ่นวาย แล้วก็พากันมาเผาศพ มากี่แห่กันมา ยิ่งวัดใหญ่ๆ ด้วยแล้วเผาศพๆ หนึ่งตามแต่มีเพื่อนฝูงมากน้อยมาหากัน แก้อ้อไหนหาที่นั่งก็ไม่มี ครั้นมาหากันแล้วแทนที่จะเป็นอรรธเป็นธรรม พูดเรื่องอรรธเรื่องธรรม สมมาวัดมาวา มาปลงธรรมสังเวชกับผู้ล้มผู้ตาย เรายังมีชีวิตอยู่ก็จะเป็นอย่างนี้ในวันหนึ่งแน่นอน มันไม่คิดนะ มันไม่พูด ระบายตั้งแต่ความทุกข์ใส่กัน

ใครมานั่งอยู่ที่ไหน โอ๊ย ระบายความทุกข์ต่อกัน แสดงว่าโลกอันนี้มีกว้างกว่านี้ยังจะมาแสดงความทุกข์ พระเทศน์ไม่สนใจนะ มันไม่สนใจ มันฟังแต่ความทุกข์ที่เอามา ระบาย คนนี้ก็เต็มหัวอก คนนั้นก็เต็มหัวอก แล้วไม่ทราบว่าจะมารับถ่ายจากกันได้ เพราะมันเต็มด้วยกันทุกคน มันก็ไม่เห็นโทษนะ นี่ละเข้าไปในวัดในวา เราเคยไปนี้ในกรุงเทพ ที่นี้มันไม่เหมือนใครนี่หลวงตาองค์นี้นะ ไปเทศน์วัดใหญ่ๆ ก็งานศพผู้ใหญ่นั่นแหละ เขานิมนต์ไปเทศน์ โอ๊ย อย่าให้ไปเทศน์เถอะเทศน์ในที่เช่นนั้น อยากรู้ก็ขอให้ไปขอจนได้ เราก็เลยไป

ครั้นไปแล้ว มานี้มีดตีปมา (คนมากมาย) ก็อย่างว่านั่น เทศน์มันไม่ฟังเสียง ต่างคนต่างเทศน์เลยไม่มีใครฟังเสียงใคร ล้นโลก นี่คือการทุกข์ที่โลกประมวลมาหากัน ชุมนุมกันแล้วออกมาจ่ายกัน ไม่มีใครซื้อกัน ไม่มีใครรับไว้ เพราะใครก็เต็มหัวอกของตัวเอง มันก็ยังไม่เห็นโทษเข้าใจไหม เข้ามาในวัดมันยังเป็นบ้าอยู่ในวัดให้พระปลงธรรมสังเวช วันนั้นเราก็ก็นั่งเสียเปรียบเลยละ เจียบไปนะ เพราะฟังมันทนไม่ได้นะ ใส่เสียเปรียบๆ ธรรมะก็ออก ฟุ้งเลยเทียว คนแน่นอยู่นั้นเจียบเหมือนไม่มีคนเลยนะ นั่นเห็นไหมเอาธรรมปราบเสียบ้าง

นี่เรายกมาเพียงเอกเทศนะ ที่ไปเจออย่างนั้นเจอไม่น้อยนะ เรายกมาเพียงเอกเทศ ที่โลกมีแต่ความทุกข์ร้อนมาชุมนุมกัน มากกว่านี้ยังจะเป็นอย่างนี้อีกตลอดไป ทั่วโลก ดินแดนจะเป็นแบบเดียวกัน นักรรณะท่านไม่ได้เป็นอย่างนี้ ไม่ได้มาระบายทุกข์แบบฟิน แบบไฟเผา มาหากันนี่ เป็นยังงั๊วภาวนา นั้นเห็นไหมละ ยกตัวอย่างเช่นหลวงปู่มั่นเทศน์ พระมีจำนวนเท่าไรเหมือนไม่มีพระ เหมือนไม่มีคน เสียงธรรมะท่านออก โอ๊ย หลั่งไหล เป็นน้ำเป็นท่าออกมา ผู้ฟังนี้เจียบหมด ต่างคนต่างดูใจตัวเอง ๆ ธรรมะท่านจะไหลเข้ามา เหมือนกับเราเอาโอ่งรองน้ำที่เหมาะสมจากรางน้ำ ที่ไหลลงมาจะถูกนี้ก็เอาโอ่งน้ำไปรอง นี่ ตั้งสติไว้กับจิตซึ่งเป็นโอ่งน้ำอันใหญ่หลวง แล้วที่นี้ไม่ต้องไปสนใจ ฝนตกมาจากที่ไหน ๆ ไม่สนใจ ขอให้ตั้งโอ่งไว้ให้แม่นยำกับน้ำที่มันจะลงมาใส่โอ่งน้ำก็พอ มันจะเต็มไปหมด

อันนี้จิตใจตั้งจิตปุ๊บ สติจับอยู่กับจิต ธรรมะท่านเป็นเหมือนท่าฝนไหลลงมา ๆ เทศน์เข้านี้หมดเลยเห็นไหม เพราะสติเป็นสำคัญ ไม่จำเป็นจะต้องไปดูปากผู้เทศน์นะ ให้ดูใจเจ้าของมันจะเคลื่อนไหวยังงั๊ว สติจับไว้ตรงนี้ พอธรรมะเริ่ม ที่นี้เข้านี้หมดเลยไม่รั่วไหล ไปไหน นี่เวลาฟังแล้ว โหย มันเต็มตื้นนะฟังแล้ว ท่านเทศน์จบลงแล้วยังเพลिनอยู่ นี่เป็นใน หัวใจเจ้าของ มันเคยเป็นมาแล้ว นี่ละอำนาจของธรรมกล่อมใจนี้เจียบหมด บางครั้ง โหย เหมือนว่าโลกนี้ดับไปถึงสามวัน เราจนเกิดความอัศจรรย์ ทำไมเป็นอย่างนี้ฟังเทศน์พ่อแม่ ครูจารย์ เพราะท่านเทศน์เต็มเหนี่ยว ๆ ไหลเลย ที่นี้เราก็ฟังอย่างเต็มเหนี่ยวรับกัน

ปรากฏว่าเหมือนโลกนี้ดับหมด เพราะทุกสิ่งทุกอย่างก็มีอยู่ตามเดิมนะ แต่มันดับที่ หัวใจ กิเลสไม่กวนใจ กิเลสถูกตีลง ๆ วันนั้นมีแต่ความสงบเย็นไปถึงสามวัน เราเป็นถนัด ชัดเจน แล้วถามหมู่เพื่อน เป็นยังงั๊วฟังเทศน์ อู๊ย เป็นเหมือนกัน นั้นเห็นไหมอำนาจของ ธรรม เหมือนน้ำดับไฟ โลกมีอยู่ทุกสิ่งทุกอย่าง เสียงนั้นเสียงนี้ก็มี แต่กิเลสมันไม่คึกไม่ คະนองไม่ออกไปรับกัน ก็เหมือนโลกนี้ดับหมด ที่โลกไม่ดับก็เพราะกิเลสพาให้กำเริบ ให้ ตัดให้ดินอยู่ตลอดเวลา ใครอยู่ที่ไหนหาความสงบไม่ได้คือโลกของกิเลส

ใครจะว่าใครเฉลียวฉลาด ใครจะว่าใครอำนาจวาสนากว้างขวางนะ มันก่อไฟก่อไฟ ด้วยกัน เป็นผู้ใหญ่เท่าไรยิ่งวางอำนาจใหญ่โต บีบบีบไฟผู้น้อยหมดไปเลย กิเลสเป็นอย่าง นั้น ถ้าธรรมนี้ใหญ่เท่าไรยิ่งมีความเมตตาเย็นฉ่ำไปหมด ใครเห็นแล้วเคารพนับถือกราบ ไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ เย็นไปเป็นเวลานาน ๆ เพราะครูบาอาจารย์ผู้มีศีลมีธรรมเต็ม หัวใจแล้ว ไปที่ไหนกระจายไปหมด เย็นไปตลอดนะ ต่างกันนะ นี่ละอำนาจของธรรม ท่าน ทั้งหลายให้ฟังเสียนะ ให้พากันไปประพฤติปฏิบัติลูกหลาน อย่าพากันฟังเพื่อเห่อเหิมเป็น บ้ากับกิเลสหนักนะ

เราก็เต็มหัวอก เขาก็เต็มหัวอก กระจายกันมีแต่ไฟเผากัน ไม่มีน้ำดับไฟบ้างเลย ใช้ไม่ได้นะ ขอให้มื่อวรรณกรรม หลักวิชา เอาเรียนไป เรียนอะไรเพื่อหน้าที่การงานและเพื่อชาติเพื่อชั้นเพื่อความเป็นอยู่ปุวย เรียนทุกคน เรียนแล้วก็ให้ปฏิบัติตามธรรม ตัวเองก็ให้ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี อย่างมีตั้งแต่ความจดความจำเรียนมาจากที่หีบที่ตู้ที่คัมภีร์ แต่ใจเจ้าของเป็นไฟคึกคะนอง ด้วยอำนาจแห่งความสำคัญว่าตนเรียนมากเรียนสูง สูงอะไรมันต่ำยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่าน เป็นอย่างนั้นนะ ถ้าเป็นธรรมแล้วไม่ต่ำ เอาไปไว้ที่ไหนก็สูงอยู่ตลอดเวลาธรรม

เหมือนเอาทองคำไปยึดไว้ใต้ดิน ก็เป็นทองคำอยู่ใต้ดิน เอาขึ้นบนเมฆก็เป็นทองคำอยู่บนเมฆ ตรงกันข้าม เอาส้วมเอาถ่านมาไว้ที่ไหนมันก็เป็นส้วมเป็นถ่าน ฟาดขึ้นฟากจรวดดาวเทียม มันก็เป็นส้วมเป็นถ่านเหม็นคลุ้งไปหมดนั่นแหละ ส้วมถ่านมันสูงที่ไหน ฟังแต่ว่าส้วมเป็นไร เอาไปไว้ที่ไหนมันก็เหม็นไปหมดคลุ้งไปหมดเลย เอาไปไว้สูง ๆ ยิ่งรูป หลวงตาบัวมันเก่งนัก มุตรคุณเอาไปไว้สูง ๆ เวลามันกำลังเดินจงกรมหรือภาวนาง่วง ๆ ให้ซี่ราดลงมาให้มันหลงทิศไป กำแพงแตกไปนั้น มันเก่งนักพวกนี้การนอน เอามุตรเอาคุณไว้สูง ๆ นั้นแหละ เป็นยังไงเวลามันฟาดใส่หัวเรา หัวเราสูงหรือต่ำ พิจารณาซิ มันเป็นอย่างนั้นนะ

พากันจำเอานะข้อเปรียบเทียบทุกอย่าง เรามีให้หมด พวกนี้รู้เนื้อรู้ตัว ศาสนาจะหมดไป ๆ มันมีแต่คัมภีร์ไบเบิล มีแต่ความจดความจำ หน้าที่การงานที่จะปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีจากตำรับตำราที่เรียนมาแล้วแทบจะไม่มีนะเวลานี้ เราอยากพูดว่าแทบจะไม่มี เพราะมันยังมีอยู่บ้างเล็กน้อย จึงว่าแทบจะไม่มี ต่อไปก็จะหมด แล้วก็จะมีแต่ไฟเผาไฟไหม้กัน ไม่ว่าฆราวาส ไม่ว่าพระ ไม่ว่าวัดวาบ้าน แบกกิเลสตัณหาอันเป็นไฟอยู่ด้วยกันแล้ว มันร้อนไปเหมือนกันหมด มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับเพียงผ้าเหลืองหัวโล้นนะ ขึ้นอยู่กับธรรมต่างหาก ถ้ามีธรรมแล้วเย็น ไม่ได้บวชก็เย็น บวชก็เย็น ถ้าไม่มีธรรมแล้ว บวชฟาดมาสักร้อย อูปัชฌาย์ พระอันดับเอามาทั่วประเทศไทย แล้วยังกโคตรยกแซ่พ่อแม่ของพระผู้มาบวช มาอีก กิเลสไม่ได้กลัว มันซี้รดหัวได้หมดเข้าใจเธอ มันไม่เป็นหน้าเป็นหลังอะไร

นี่ละเรื่องกิเลสมันกลัวใครเสียเมื่อไร อูปัชฌาย์มากี่องค์ก็มา ชำนี้ ใครบวชเข้าไม่ได้ ซักกลัวแต่ธรรมอย่างเดียว ถ้าเป็นธรรมซักกลัวเข้าใจไหม ถ้าเป็นกิเลสแล้วเข้าไม่กลัว เอาบวชมา อูปัชฌาย์เธอจะเอามากี่องค์ ซักคนเดียวพอแล้วฟาดนี้หายไปเลยเข้าใจไหม นี่ละกิเลสไม่ได้กลัวใครนะ ขอให้พากันพินิจพิจารณา กลัวแต่ธรรมอย่างเดียว ถ้าธรรมเข้าตรงไหนกลัวทั้งนั้น ๆ เอาจนราบ ราบเพราะธรรมไม่ใช่ราบเพราะกิเลสพากันสังหารธรรม

ถ้ากิเลสพาสังหารธรรมคนแหลหหมด ถ้าธรรมสังหารกิเลสแล้วกิเลสแหลหหมด ผาสูก
ร่มเย็นบรมสุขอยู่ที่ตรงนี้ ให้พากันจดจำให้ตึนะ

นี่เราก็จะได้ไปร้อยเอ็ดแล้ววันนี้ ไปเทศนาว่าการ เวลานั้นเทศน์ไม่เป็นหน้าเป็นหลัง
แล้วละ ความจดความจำคอยตัด ๆ เทศน์ไป ๆ หลงลืมไป ๆ เต็ยวันนี้ยังถึยบเข้าไปแล้วนะ
ได้ระมัดระวัง เทศน์เลยไม่ได้น้ำได้เนื้อ เพราะมันตัด พุดเรียงไปโดยลำดับกับบรรดธรรม
ทั้งหลายเป็นแถวเป็นแนว มันตัดปุบขาดแล้วระลึกไม่ได้ เอ็นี่ เทศน์อะไรมาตั้งใหม่เป็น
อย่างนั้นนะเต็ยวันนี้ หลงหน้าหลงหลังไปแล้วละ นี่ก็ยังถูกเทศน์อยู่ตลอด เราก็ได้พุดออก
มาแล้วว่า ต่อไปนี้จะพักโดยลำดับลำดับการเทศนาว่าการไม่เอาอีกแล้ว หลังจากช่วยชาติ
บ้านเมืองผ่านไปเรื่อยร้อยแล้ว ตอนที่กำลังช่วยอยู่ที่นี่เราก็ยังได้กำหนดผ่อนลงว่าการเทศนา
ว่าการ มันก็ไม่ผ่อนอย่างนี้แหละจะว่ายังไง

แล้วเวลาเราหยุดอันนี้แล้วเราจะหยุดการเทศนาว่าการมันยิ่งจะมากขึ้นนะ เวลานั้น
การนิมนต์ไปเทศน์ในที่ต่าง ๆ นับวันยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ ไม่ใช่เล็กน้อยนะ เอ้ ยังง
กันนี้ละ เราคิดไว้อย่างนั้นคาดไว้อย่างนี้ แต่เหตุการณ์มันมาแบบนี้มันเข้ากันไม่ได้ นี่ก็จะ
ไปแล้วนี่ ไป บุรีรัมย์ บุรีรัมย์กับ ๓ จังหวัดจองไว้เรื่อยร้อยแล้วนี่ สุรินทร์ ศรีสะเกษ
บุรีรัมย์ ยังแตกแขนงออกไปตามจังหวัดต่าง ๆ จนกระทั่งได้ตัดออก ๆ ที่ไม่จำเป็นตัดออก
ไปให้เฉพาะที่จำเป็น ภายใน ๗ วัน นี่เป็นอย่างนั้นละ มันยิ่งหนาแน่นขึ้นทุกวันเรายังอ่อน
ลง ๆ

เอาละ ให้พากันจดจำเอานะลูกหลาน ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ อย่าเอาความเพลิต
ความเพลิตมาเป็นจิตเป็นใจ ภาวนาอยู่กับความโลภ ราคะ ตัณหาจมได้ตลอดนะ ถ้าภาวนา
อยู่กับความรู้จักประมาณ ความไม่ติดไม่ตึ้น ความมีสติ ปัญญา พิจารณาใคร่ครวญตัวเอง
อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำแล้ว นั้นเรียกว่า ภาวนาเพื่อความสงบ ถ้าภาวนาไปกับกิเลสมัน
จะเพลิตเพลิตเป็นบ้าไปเลย นี่ละภาวนาของกิเลสก็มีภาวนาของธรรมก็มี เข้าใจไหมละ
พวกเรามีแต่ภาวนาของกิเลสแหละ ลากไปถลอกปอกเปิกไปหมดนั่นแหละ ภาวนาของ
ธรรมไม่ค่อยมี เอาละเท่านี้ แล้วมีอะไรอีก เทศน์วันนี้ก็ดูว่านานพอสมควร จำเอานะ
ลูกหลานทุกคน นี่เทศน์อย่างนี้เขาออกทางอินเตอร์เน็ตนะ ออกทั่วโลกนะเทศน์อยู่เต็ยวันนี้
ออกทั่วโลกออกทางอินเตอร์เน็ต กำลังพุดอยู่ที่นี่ออกตลอด ไปเทศน์ที่ไหนเขาก็นำไปออก
ตลอดนะเวลานี้ทั่วโลก ๆ มีปัญหาไหมวันนี้

โยม ไม่มีครับผม

หลวงตา ก็ทุกวันมันมีปัญหาถามอยู่เรื่อย เราก็ตอบออกทางอินเตอร์เหมือนกัน
คือเขถามปัญหาเข้ามาใน ทางอินเตอร์เน็ต ตอบก็ตอบทางอินเตอร์เน็ตทั่วไปหมด

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th